

Fővárosi Törvényszék
Budapest
Markó utca 27.
1055

- Alkotmánybíróság részére -

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott

[REDACTED] indítványozó F/1 alatt csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőjeként eljárva a Kúria Pfv.IV.20.601/2015/3. számon meghozott - a Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.21.021/2014/3. számú ítéletét hatályában fenntartó ítélete ellen az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Kúria Pfv.IV.20.601/2015/3. számon meghozott ítélete (és a felülvizsgálati eljárásban a Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.21.021/2014/3. számú hatályában fenntartott ítélete, valamint a Fővárosi Törvényszék 31.P.21.320/2014/5.) Alaptörvény-ellenességét és semmisítse meg azokat, mivel sértik az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdését, valamint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését.

Alaptörvény

"VI. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák."

"XXVIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el."

I. Eljárásjogi nyilatkozatok

A Kúria Pfv.IV.20.601/2015/3. számú, a Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.21.021/2014/3. számú ítéletét - amely a Fővárosi Törvényszék 31.P.21.320/2014/5. számú ítéletet részbe megváltoztatta - hatályában fenntartó ítéletét a panaszos jogi képviselőjeként posta útján 2015. július 14. napján vettem át, így a 2011. CLII. törvény, az Alkotmánybíróságról (a továbbiakban: Abtv.) 30.§ (1) bekezdésében meghatározott

(20)

FŐVÁROSI TÖRVÉNYSZÉK 14.	
FŐLAJSTRÓMSZÁM KEZDŐIRATON	
Postán / Gyűjtőládába / Személyesen / E-mailen / Faxon	
Érkezett:	2015 -09- 17
PÉLDÁNY:	1 db <i>konitck</i>
MELLÉKLET:	1 db KÖZTOK:
FŐLAJSTRÓMSZÁM: ÚTÓIRATON:	21320/14

3 17

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	10/2984-0/2015
Érkezett:	2015 SZEPT 29.
Példány:	3
Melléklet:	2 x 3 + ml + 11 db <i>H</i>
Kezelőiroda:	

hatvan napon belül - hivatkozással a 1001/2013. (II.27.) AB Tü. határozatra az Alkotmánybíróság ügyrendjéről 28.§ (1) bekezdésének második mondatára - kerül megküldésre jelen alkotmányjogi panasz, mégpedig az Abtv. 53.§ (2) bekezdése alapján az ügyben első fokon eljáró Fővárosi Törvényszék útján.

Abtv.

"30.§ (1) Az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül, a 26.§ (2) bekezdésében meghatározott esetben az alaptörvény-ellenes jogszabály hatálybalépésétől számított száznolcvan napon belül lehet írásban benyújtani."

1001/2013. (II.27.) AB Tü.

"28.§ (1) (...) A határidő elmulasztásának következményeit nem lehet alkalmazni, ha a beadványt legkésőbb a határidő utolsó napján hivatali időben benyújtották vagy ajánlott küldeményként postára adták. (...)"

Abtv.

"53.§ (2) Az (1) bekezdéstől eltérően az alkotmányjogi panasz iránti indítványt - a 26.§ (2) bekezdése szerinti eset kivételével - az ügyben első fokon eljáró bíróságnál kell az Alkotmánybírósághoz címezve benyújtani."

A Tisztelt Alkotmánybíróság hatáskörét az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének d) pontjára, valamint az Abtv. 27.§-ára alapítom.

Alaptörvény

"24. cikk

(2) Az Alkotmánybíróság

(...)

d) alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját."

Abtv.

"27.§ Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdekében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés

a) az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és

b) az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva."

Tájékoztatom a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az indítványozó személyes adatai nyilvánosságra hozatalához nem járul hozzá.

Jelen ügyben az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogait az ügy érdekében hozott döntés sérti, és az indítványozó a felülvizsgálati kérelem tárgyában a Kúria által meghozott ítélettel kimerítette jogorvoslati lehetőségeit az alábbiak szerint.

II. Tényállás

A [redacted] Alapítvány 1997. évben alapított szervezet, amelynek alapító okiratában rögzített célja a daganatos betegségben szenvedő gyermekek, és családjaik segítése. [redacted] az alapítvány kuratóriumának elnöke. A 444.hu internetes portálon 2014 február 10-én "Hiába várnak a [redacted] Alapítvány támogatására a gyermekonkológiai központok" címmel a [redacted] Alapítvánnyal foglalkozó cikk jelent meg

Az indítványozó a cikkekben foglalt számos közlést sérelmesnek találta, ezért helyreigazítási kérelemmel fordult a 444.hu Szerkesztőségéhez. **Az internetes portál szerkesztősége a helyreigazítási kérelemnek nem tett eleget, így az indítványozó sajtó-helyreigazítás iránt keresetet terjesztett elő a Fővárosi Törvényszéken.** Felperesként kérte, hogy a bíróság a 444.hu Szerkesztőségét, mint alperest kötelezze az alábbi helyreigazító közlemény közzétételére;

"2014. február 10. napján megjelent "Hiába várnak a [redacted] Alapítvány támogatására a gyermekonkológiai központok című cikkünk kapcsán az alábbi helyreigazítást közöljük:

A cikkben valótlanul állítottuk, hogy a Heim Pál Kórház a [redacted] Alapítványtól 2005. óta majdnem 198 millió forintot kapott, de 2010. óta csak egyetlen esetben, tavaly kapott a kórház két darab víztisztító berendezést és vízsterilizáló UV-lámpát, amelyek egységára 497 ezer forint.

A valóság ezzel szemben az, hogy a Heim Pál Gyermekkórház 2005. óta napjainkig a cikkben közölt 198 millióval szemben 208.071.498,- Ft értékben kapott támogatást a [redacted] Alapítványtól.

A cikkben valótlanul állítottuk, hogy a SOTE II. számú Gyermekklinikája hiába kért, nem kapott támogatást a [redacted] Alapítványtól.

A valóság ezzel ellentétben az, hogy a SOTE II. számú Gyermekklinikája 2005. évben 28.447.500,- Ft értékben kapott a [redacted] Alapítványtól támogatást.

A cikkben valótlanul híreszteltük - [redacted] klinikaigazgatóra hivatkozással -, hogy az Alapítvány közvetlenül támogatja a betegeket havi 5.000,- Ft adománnyal, de csak azokat, akik rendszeresen elmennek az Alapítványhoz az adományt átvenni.

A valóság ezzel szemben az, hogy a [redacted] Alapítvány minden nála regisztrált gyermek családjának biztosítja a havi rendszeres anyagi támogatást akkor is, ha ez érintett - amint az általában jellemző - személyesen nem tudja azt átvenni, ilyenkor a szülő kérése szerint postán vagy banki átutalással juttatjuk el a támogatást.

A cikkben valótlanul hivatkozunk az Egyesített Szent László Kórházra mint olyan intézményre, amely az Alapítványtól egyszer kapott valamit.

A valóság ezzel szemben az, hogy Szent László Kórháznak nem csak egyszer nyújtott támogatást a [redacted] Alapítvány, hanem a kórház által is említett 20 milliós műszeren kívül 2005-ben 10.792.850,- Ft értékben kapott a kórház egyéb műszeradományt is.

A cikkben valótlanul állítottuk azt, hogy Borsod megyébe sem jutott már az Alapítványtól az elmúlt években kórházi támogatás.

A valóság ezzel szemben az, hogy az Alapítvány támogatása a BAZ Megyei Kórház és intézményei részére összesen 180.531.365,- Ft értékű volt, és a cikkben irtakkal ellentétben az utolsó támogatás 2013-ban történt 5.591.400,- Ft értékben.

A cikkben valótlanul állítottuk azt, hogy Pécsre csak egy adomány érkezett az Alapítványtól.

A valóság ezzel szemben az, hogy a Pécsi Tudományegyetem beszámolójában említett chromatograph készüléken kívül 2005-ben kaptak még a [REDACTED] Alapítványtól 9.424.472,- Ft értékű további műszer támogatást is.

A cikkben valótlanul állítottuk azt, hogy a Szegedi Tudományegyetem részére összesen 175.843.911,- Ft értékű támogatást biztosított a [REDACTED] Alapítvány.

A cikkben valótlanul állítottuk azt, hogy a Szombathelyi Markusowszky Kórház az Alapítványtól összesen 13.984.875,- Ft értékű adományt kapott.

A valóság ezzel szemben az, hogy összesen 39.595.282,- Ft értékű támogatást kapott a [REDACTED] Alapítványtól a Szombathelyi Markusowszky Kórház.

A cikkben valótlanul állítottuk azt, hogy van az Alapítvány által nyújtott olyan adomány, amelynek semmi nyoma.

A valóság ezzel szemben az, hogy a [REDACTED] Alapítványnál minden adományozás az előírásoknak megfelelően van adminisztrálva, így természetesen mindennek van nyoma.

A cikkben valótlanul híreszteltük - Dr. Kriván Gergelyt, a Gyermekonkológiai Hálózat elnökét idézve - , hogy a Gyermekonkológiai Hálózat összesen évi 8 millió forintot kapott az Alapítványtól 2012-ben és 2013-ban.

A valóság ezzel szemben az, hogy a nyilatkozó a 10 orvos részére biztosított rezidens ösztöndíj támogatásról beszélt, ezen túl azonban a Hálózathoz tartozó kórházaknak ebben a két évben a [REDACTED] Alapítvány összesen 50.769.400,- Ft értékben nyújtott támogatást."

Az elsőfokú bíróság az indítványozó keresetének kisebb részben helyt adott, és az internetes portált helyreigazító közlemény közzétételére kötelezte. A helyreigazítás szövege az alábbi;

"Honlapunkon 2014. február 10-én megjelent cikkünkben az Emberi Erőforrások Minisztériuma parlamenti kérdésre a kórházak tájékoztatása alapján adott válaszát idézve és arra hivatkozással tévesen közöltük azokat az adatokat, hogy a Szegedi Egyetem a [REDACTED] Alapítványtól csak kb. 52 millió forint adományt kapott 2013-ig. A valóságban az alapítványtól a Szegedi Egyetem további kb. 80 millió forint adományt kapott 2005 és 2007-ben.

Tévesen közöltük továbbá, hogy a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Kórház legutoljára 2009-ben kapott adományt, a valóságban a legutolsó kettő kb. 5.5 millió forint összértékű adományt 2013-ban kapta a kórház, az intézmény adatszolgáltatása a 2005-2012. év közötti időszakot tartalmazta."

Az indítványozók által előterjesztett helyreigazító közlemény kapcsán azonban a Fővárosi Törvényszék döntően úgy foglalt állást a PK 12. sz. állásfoglalására hivatkozva, hogy az internetes portál vonatkozó közlései nagyobb részt vagy **vélemény-nyilvánításokat** tartalmaznak, vagy **lényegtelen pontatlanságnak** tekinthetők. Amennyiben pedig egy-egy kitételt véleményként értékeli a bíróság, akkor nem vizsgálhatja annak érték- és valóságtartalmát. Lényegtelen pontatlanság esetén pedig helyreigazításnak nincsen helye a PK 12. sz. állásfoglalása alapján.

Az elsőfokú ítélet ellen mind a felperesek, mind az alperes fellebbezést nyújtott be a Fővárosi Ítéltáblához.

A táblabíróság az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta, mellőzte az internetes portál helyreigazítási kötelezettségét a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Kórházat érintően.

A jogerős ítélet ellen az indítványozó, mint felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet a Kúriához, mivel álláspontja szerint a táblabíróság ítélete sértette a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (a továbbiakban Smtv.) 12.§ (1) bekezdését.

Smtv.

"12.§ (1) Ha valakiről bármely médiatartalomban valótlan tényt állítanak, híresztelnek, vagy vele kapcsolatban való tényeket hamis színben tüntetnek fel, követelheti olyan helyreigazító közlemény közzétételét, amelyből kitűnik, hogy a közlés mely tényállítása valótlan, illetve megalapozatlan, mely tényeket tüntet fel hamis színben és ehhez képest melyek a valós tények."

A felülvizsgálati kérelemben előadásra került; a lefolytatott eljárás alapján megállapítható, hogy a kifogásolt sajtóközlemény valótlan tényállításokat tartalmaz, amely tényállításokat az alperes nem köteles helyreigazítani a megszületett ítéletek alapján, és ily módon megalapozatlanok a bírói döntések, és sértik az Smtv. 12.§ (1) bekezdését, amely szerint sajtó-helyreigazításnak van helye, amennyiben egy sajtóközlemény, vagy közlés valótlan tényállítást tartalmaz.

A Kúria a felülvizsgálni kért ítéletet hatályában fenntartotta.

Az indítványozó a felülvizsgálati kérelemmel a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, továbbá, mivel az indítványozó, mint felperes vett részt a peres eljárásban, így közvetlen érintettsége az ügyben megállapítható.

III. Alaptörvény-ellenesség

A sajtó-helyreigazítás a személyiségvédelem speciális eszköze, mely a sajtó útján elkövetett személyiségi jogokat sértő tényállítások korrekciójára szolgáló jogintézmény. Ezen oknál fogva a tényállítások jellemzően a jóhírnévhez, becsülthez fűződő személyiségi jogokat sértik.

A jelen ügyben született bírói döntések Alaptörvény-ellenessége elsődlegesen

abban áll, hogy a konkuráló alapjogok, így az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdése alapján védett véleménynyilvánítás szabadsága, a IX. cikk (2) bekezdésében meghatározott sajtó szabadsága, mint a képzeletbeli serpenyő egyik oldalán elhelyezkedő alkotmányos meghatározottságú jogok, és a VI. cikk (1) bekezdése alapján oltalmazott jó hírnév, mint a serpenyő másik oldala között drasztikusan az előbbieket részesítik előnyben az utóbbi kárára.

A helyreigazítási igény tartalmi vizsgálatának legfőbb szempontjait a Legfelsőbb Bíróság Polgári Kollégiumának állásfoglalásai tartalmazzák.

Ezen állásfoglalások közül a PK 12. számú értelmében a kizárólag betű szerinti, formális értelmezés sok esetben ellentétes lenne a sajtó-helyreigazítás céljával és rendeltetésével. A jogsértés elbírálásánál ezért nem lehet a használt kifejezéseket elszigetelten vizsgálni, tekintettel kell lenni a szövegkörnyezetre is, és az egymással összetartozó részeket összefüggésükben kell vizsgálni. Csakis ily módon lehet megállapítani, hogy a sajtóközlemény egészében kifejezett tényállításaival meghamisítja-e, avagy hamis színben tünteti-e fel a valóságot, ezért alkalmas-e a személyiségi jogok vagy érdekek megsértésére, és így végső soron megalapozza-e a helyreigazítás közzétételére való kötelezést. Amennyiben a legutóbbi kérdésre a válasz igenlő, úgy azonban nem lehet Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésének sérelmére az Alaptörvény IX. cikk (1)-(2) bekezdéseit előnyben részesíteni.

Külön ki kívánom emelni, hogy a jogsértő közlés megvalósulhat akár közvetetten is, így célzásokkal, utalásokkal, egyes tényállásrészek elhagyásával, a tényálláselemek téves következtetésre indító csoportosításával. Az elsőfokú ítélet 13. oldalán olvasható a bíróságok lényegi érvelése;

"a bíróságnak a helyreigazítás szempontjából figyelemmel a PK. 12. sz. állásfoglalásra a cikk egészét kellett néznie, az átlagolvasó értelmezését, és azt kellett szem előtt tartania, hogy lényegtelen pontatlanság helyreigazításra nem ad alapot."

Ezen idézett megállapítás három komponensét, vagyis azt, hogy a cikk egészét kell nézni (1), az átlagolvasó értelmezését kell szem előtt tartani (2), valamint, hogy lényegtelen pontatlanság helyreigazításnak nem lehet alapja (3) az elsőfokú bíróság olyan módon, és olyan összefüggésben alkalmazta ítélezése során, amely álláspontom szerint éppen a sajtó-helyreigazítás rendeltetését, vagyis a nagy számú fogyasztó közönséghez eljutott valótlan információnak a "helyre tételét" hiúsította meg.

A bíróságok pedig azzal a téves bírói érveléssel éltek, miszerint az átlagolvasónak az indítványozóval kapcsolatos megítélésén nem változtat néhány milliós, adott esetben több tíz milliós tévedés, és így a helyreigazításnak lényegtelen pontatlanságra hivatkozással nem adott helyt a közlések túlnyomó többségében.

Ahol a helyreigazításnak mégis helyt adott a bíróság, ott nem tartotta indokoltnak, hogy a felperes által megjelölt egyes támogatási szerződések, azok dátuma, tárgya, értéke, felsorolása megjelölésre kerüljön. Ezzel a bíróság a helyreigazítási közlemény azon elemeit nem tartotta érdemesnek a leközlésre, amelyekkel az átlagolvasó, aki az

eredeti cikket is végigolvasta, képbe kerülhetne arra vonatkozóan, hogy az alapítvány hogyan is használja fel a rendelkezésére bocsátott forrásokat.

Az előadottak alapján a 444.hu Szerkesztősége, mint alperes leközölt egy olyan terjedelmes cikket a felperes működéséről, amely cikk hemzseg a tárgyi tévedésektől, hibás számszerű összegeket jelöl meg sorozatosan, és ezeket a tévedéseket az eljárás során az indítványozó bizonyította, azt a bíróság is megállapította. Mindezek ellenére a bíróság a már idézett 3 komponenst olyan módon alkalmazta, hogy az - a nyilvánvalóan legsúlyosabb tévedések kivételével - végig az alperes szerkesztőség érdekeinek feleljen meg. Ily módon, a tévedéseket egyesével lényegtelen pontatlanságnak tekintette, illetve az átlagolvasó nézőpontjából nem tartotta relevánsnak.

Ennek az eljárásnak a következménye, hogy a szerkesztőségnek egy 5-6 soros helyreigazító közleményt kell megjelentetnie, ami álláspontom szerint éppen arra elegendő, hogy a portál olvasója levonja a következtetést, a 444.hu a felperesről szóló cikkében ha tévedett is, de semmiképpen sokat. Ellenben, ha a bíróság elfogadná azokat az egyszerű következtetéseket, hogy egy számszerű adatközlés során a 100%-os tévedés igenis lényeges, illetve az átlagolvasó érdeklődésére számot tart az, hogy melyik évben milyen támogatási szerződések alapján nyújtott adományokat az alapítvány, akkor az olvasó, aki rászánja az időt, hogy még egyszer átfussa az eredeti cikket a helyreigazítás fényében, már eldönthetné saját maga, hogy mennyiben ért egyet a cikk tartalma szerinti alap állítással, vagyis azzal, hogy az alapítvány nem megfelelően támogatja a rákos megbetegedésben szenvedő gyermekeket.

Egy 5 soros, az eredeti cikkhez képest elenyészőnek nevezhető helyreigazítás, álláspontom szerint nem lépi át az átlagolvasó ingerküszöbét, nem sarkallja az eredeti cikk újraolvasására, és kialakított véleményének esetleges újragondolására, holott a véleménynyilvánítás szabadsága, mint alkotmányos meghatározottságú alapjog álláspontom szerint magában foglalja az audiatur et altera pars! elvét is.

A PK 12. lényegtelen pontatlanságra való utalása ily módon a bíróság részére egy kiváltságot, engedélyt ad arra, hogy annak a sajtó-helyreigazításhoz való jogát, akiről valótlan tény közölnek, figyelmen kívül lehessen hagyni.

Ennek pedig azért van jelentősége, mert a Tisztelt Alkotmánybíróság a 13/2014. (IV. 18.) AB határozatban a véleményszabadság alapjogának terjedelme körében rögzítette;

"(...) az Alkotmánybíróság mércéje szerint az értékítéletet és személyes meggyőződést közvetítő vélemények mindaddig, amíg összefüggésben állnak a közügyekkel, attól függetlenül élvezik a véleményszabadság alkotmányos oltalmát, hogy helyes vagy helytelen, tetsző vagy nem tetsző, értékes vagy értéktelen gondolatot tartalmaznak. Ezt kívánja meg a nézőpontsemleges véleménynyilvánítási fórum szabadságának értéke is. Ezzel szemben a közügyeket érintő, ámde hamisnak bizonyult tényállításokat már csak abban az esetben oltalmazza a véleményszabadság, ha a tényt állító vagy híresztelő jóhiszemű volt. Mindebből az is következik, hogy a tények értékítéletektől történő jogalkalmazói elhatárolása a konkrét esetekben döntően befolyásolja a véleményszabadság alapjogának terjedelmét, gyakorolhatóságát és tényleges

érvényesülését."

Ugyanezen AB határozatban az Európai Emberi Jogi Bíróság (EJEB) joggyakorlatának ismertetése során kiemelészt nyert;

"Az EJEB a már felhívott *Lingens kontra Ausztria* ügyben helyezkedett először arra az álláspontra, hogy egy-egy közlés megítélésekor szükséges különbséget tenni tényállítások és értéktételek között. A különbségtétel lényege, hogy míg a tények valósága bizonyítást nyerhet, addig az értéktételek bizonyíthatóságáról, vagyis azok igazságtartalmáról nem is lehet beszélni. A különbségtétel jelentősége éppen ebben áll: az értéktételek bizonyítását nem is lehet megkívánni, így azok önmagukban élvezik a véleményszabadság oltalmát. Az EJEB felfogása szerint amennyiben egy állítás igazságtartalma legalább részben ellenőrizhető, igazolható akkor tényállításról van szó."

Majd ezt megerősítve az 1/2015. (I. 16.) AB határozatban;

"Az EJEB esetjoga lépcsőről-lépcsőre, az eléje vitt konkrét jogvitákat megválaszolva értelmezi az alapul szolgáló (az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában 1950. november 4-én kelt) Egyezmény (Magyarországon kihirdetve az 1993. évi XXXI. törvény által) rendelkezéseit. Azonban önmagában az a tény, hogy az EJEB elé kerülő jogviták sorában viszonylag nagy számban szerepelnek a véleménynyilvánítás szabadságának megsértését sérelmező esetek, nem teszi mellőzhetővé az Egyezmény 10. Cikke 2. pontjában foglaltakat, mely értelmében a véleménynyilvánítás kötelezettségekkel és felelősséggel együtt járó szabadságjog. Gyakorlása törvényben meghatározott korlátozásoknak vethető alá, amelyek szükséges intézkedéseknek minősülnek egy demokratikus társadalomban a védett jogi tárgyak biztosítása érdekében. Ilyennek minősül: a nemzetbiztonság, a területi sértetlenség, a közbiztonság, a zavargás vagy bűnözés megelőzése, a közegészség vagy az erkölcsök védelme, mások jó hírneve vagy jogai védelme, a bizalmas értesülés közlésének megakadályozása, vagy a bíróságok tekintélyének és pártatlanságának fenntartása céljából. Az Egyezményben külön nevesítve is elismert tehát a jó hírnév védelme, mint a véleménynyilvánítás lehetséges, és adott körülmények között, kellő indokok alapján elfogadható korlátja."

Összegezve; az tehát, hogy az alperes Szerkesztőség valótlán tényállításokat tett közzé, ténykérdés. Ennek a következménye a helyreigazításra kötelezés kellett volna, hogy legyen, azonban azzal, hogy ebben a körben az eljáró bíróságok a jó hírnévhez fűződő alapjogot háttérbe szorították a véleményszabadsághoz fűződő alapjoggal szemben, alaptörvény-ellenes döntéseket hoztak, ezen körülmény tehát az ítéleteket érdemben befolyásolta.

2.

Alkotmányjogi panaszomban a kifejezett kérelem körében előadtam, hogy a bírói döntések az Alaptörvény XXVIII. cikkében deklarált, tisztességes eljáráshoz való alapjogát is sérti az indítványozóknak.

Álláspontom szerint ebben a körben az Alaptörvény XXVIII. cikke, valamint 28. cikke összekapcsolható, és összekapcsolandó.

Alaptörvény

"28. cikk

A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak."

Az Smtv. 12.§ (1) bekezdése, vagyis a sajtó-helyreigazítási kérelemhez való jogosultságot megalapozó jogszabályhely egyértelmű; amennyiben valakiről bármely médiatartalomban valótlan tényt állítanak, híresztelnek, vagy vele kapcsolatban való tényeket hamis színben tüntetnek fel, követelheti a korrekciót. Ehhez képest a PK 12. sz. állásfoglalás alapján az ügyben eljáró bíróságok rendre lényegtelen pontatlanságnak titulálták az internetes újság által közölt valótlan tényeket

Azzal, hogy az eljáró bíróságok a PK 12. sz. állásfoglalásra hivatkozva tagadták meg az indítványozók sajtó-helyreigazításra vonatkozó kérelmét, álláspontom szerint jogellenes bírói jogalkotást valósítottak meg. A PK 12. sz. állásfoglalás tehát éppen azért, mert korlátlan teret ad a bírói önkénynek annak megítélése során, hogy mi az ami lényegtelen, és mi az ami lényeges, már önmagába is Alaptörvény-ellenes, hiszen azt az objektív tényt, hogy egy közlés valós-e, vagy valótlan, a jelentősége tekintetében bírói mérlegelés tárgyává teszi.

A különböző pénzüsszegek kapcsán az internetes újság által közölt valótlan állítások helyreigazítása azért is különösen indokolt lett volna, mert az indítványozóval kapcsolatban folyamatban lévő peres eljárások, és a médiában is nyomon követhető cikkek túlnyomórészt abba az irányba tendálnak, az a tárgyuk, hogy az Alapítvány, valamint annak elnöke a rábízott vagyonnal megfelelően gazdálkodik-e. Előadom továbbá, hogy az internetes újság által közölt, és azokhoz hasonló cikkek nyomán a Budapesti Rendőr-főkapitányság mostanra több, mint másfél éven keresztül folytatott nyomozást kisebb, vagyis ötvenezer (!) forintot meghaladó vagyoni hátrányt okozó hűtlen kezelés vétsége miatt, amely eljárásban [REDACTED] alapítványi elnököt meg is gyanúsították, azonban panasz hatására a Budapest VIII. Kerületi Ügyészség a gyanúsított jogállást a gyanúsítás hatályon kívül helyezésével azonnal megszüntette, tekintettel arra, hogy a gyanúsítást alátámasztó tények, és itt kifejezetten a bűncselekmény megállapításához elengedhetetlen vagyoni kár beálltára is hivatkozással, a büntetőeljárásban nem álltak rendelkezésre.

Ilyen körülmények között, pedig igenis minden egyes az Alapítvány működését érintő pénzüsszeg kapcsán a valótlan tényállítás korrekcióra szorul. Ezen okokból kifolyólag álláspontom szerint az Alaptörvény 28. cikkében foglalt azon kívánalmat, hogy a jogszabályokat a józan észnek megfelelően szükséges értelmezni, sérti a bíróságok PK 12. sz. állásfoglalásra, annak a lényegtelen pontatlanságra vonatkozó szakaszára való hivatkozása. Így az indítványozó Alaptörvény XVIII. cikk (1) bekezdésében meghatározott tisztességes eljáráshoz való joga is sérült, mivel álláspontom szerint abba beletartozik, hogy a bíróságok elsődlegesen a törvényben lefektetettek alapján ítéelkezzenek, és a jogértelmezés során a józan ész kívánalmára - az eset összes körülményeit is figyelembe véve - tekintettel legyenek.

Az előadottak alapján a sérelmezett bírói döntések alaptörvény-ellenessége megállapítható, ezért kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy indítványomat

befogadni, és kifejezett kérelmemnek megfelelően a bírósági döntéseket megsemmisíteni szíveskedjék.

Budapest, 2015. év augusztus hó 7. napja

Tisztelettel,

Mellékletek:

F/1 Ügyvédi meghatalmazás

F/2 alatt Fővárosi Törvényszék 31.P.21.320/2014/5. sz. ítélete

F/3 alatt Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.21.021/2014/4. sz. ítélete

F/4 alatt Kúria Pfv.IV.20.601/2015/3. sz. ítélete